

Jaké to bylo v Mexiku

Světová výstava FCI – Mexiko 2007

V poslední době se Světové výstavy FCI na tři roky přestěhovaly na americký kontinent. V roce 2003 do Ria de Janeiro v Brazílii, 2004 do Buenos Aires v Argentině a letos do Mexico City v Mexiku. Všechny tři jmenované výstavy absolvovala dvojice profesionálních handlerů Klára Prokúpková-Wastiaux a její manžel Thomas. Právě oni se s námi podělili o své dojmy z Mexika.

Bezvízový styk České republiky s Mexikem znamenal o jednu starost méně při plánování cesty. Psi museli mít platné krevní testy, očkování v pasu, potvrzení o veterinárním vyšetření a kulaté razítko z veterinární správy. Z německého letiště ve Frankfurtu nad Mohanem se v obřím letounu vydalo na 11 hodin dlouhý let přes padesát psů z různých zemí. Na letišti v Mexiku museli projít veterinární kontrolou a dostali 4 dny platný certifikát pro pobyt a návrat. Kdo se zdržel déle, musel si na výstavě vyřídit další. Tím ale veškeré komplikace skončily a cesta i návrat proběhly bez problémů.

Organizace

Výstava v Mexiku byla čtyřdenní, přičemž první dva dny se konaly dvě mezinárodní

výstavy se zadáváním CACIB, třetí den americká sekční výstava se zadáváním titulu CACIB + vítěz Americko-karibské sekce (to je obdoba nám známého Evropského vítěze) a čtvrtý den výstava světová. Katalog obsahoval 5528 přihlášených psů, k jejichž posuzování bylo pozváno přes 80 rozhodčích v poměru 75 % z Ameriky a 25 % z Evropy, Japonska,

BIG: Vítězové FCI skupiny VI. – honiči a barváři

Indie a Afriky. Tím je asi zřejmé, jaké teoretické šance měli případní evropští vystavovatelé. Zohlednit musíme ale ještě dvě věci. Jednak v Americe vystavují výhradně profesionálové, kteří dobře znají místní podmínky a umějí se v domácím prostředí pohybovat, a jednak se situace s konkurencí plemeno od plemene i stát od státu výrazně liší. Mezi nejpočetnější plemena patřili angličtí buldoci (173), labradorští (149) a zlatí retrívři (94), rotvajleři (136), neapolští mastinové (116), bordeauxské dogy (102), boxeři (101), jezevčáci (96) a angličtí baseti (89). Středně obsazená plemena měla kolem 30 až 40 jedinců. V katalogu bylo i 7 českých teriérů, ale například jen 6 pekinézů. V neděli se navíc konala světová výstava německých ovčáků s přihlášenými 300 jedinci.

BIG a BIS 3: Mexický naháč střední Tizoc (Bobadilla)

Juniorhandling posuzoval mladičky Juan Miranda z Mexika

BIG III.: Sealyham teriér Stonebroke Right on the Money

Program

Ne všichni vystavovatelé vědí, že světové výstavy mívají zajímavý zahajovací i závěrečný ceremoniál stejně jako třeba olympiáda. Při čtyřdenní výstavě ve vzdálené zemi se obvykle naskytne příležitost na zhlédnutí obou slavností. V Mexiku se zahajovalo tancem na ohněm osvětlených pyramidách a končilo příjezdem galéry s osadníky v dobových krojích a ukázkami drezury koní. Součástí ceremoniálů je vyvěšení vlajky FCI, zahajovací projevy a na závěr předávání vlajky z rukou prezidenta FCI zástupcům země, která bude pořádat následující světovou výstavu. Výtečně fungující sekretariát mexické výstavy byl otevřen již dva dny předem, takže si většina vystavovatelů zvládla v pohodě a beze spěchu vyřídit nezbytné formality včetně vyzvednutí katalogových čísel a katalogů. Všechny kruhy včetně finálového se nacházely ve stejné hale. Dominantu haly tvořil kovový most v mezikruží, který sloužil handlerům pro převádění psů. Jen nebylo radno stát pod ním, protože kovovou konstrukcí propadlo a proteklo naprosto vše... Vzhledem k tomu, že se psům v Americe nepíší posudky, zvládnou rozhodčí posoudit i ke stovce jedinců a ještě se vystřídat v kruhu s dalším kolegou.

Denně se tak v jednom kruhu předvádělo v průměru kolem 150 psů různých plemen. Ačkoliv organizace v kruzích zpočátku trochu vázla, pořadatelé se učili ze dne na den a při světové výstavě už bylo vše v pořádku. Překrásné veliké diplomy světových vítězů a šampionů Mexika vy-

dávala výstavní kancelář ještě týž den. Profesionální handleri měli psy soustředěné v přepravech a ohrádkách ve zvláštní hale, tzv. grooming hall, kde z nich postupně vyráběli hvězdy výstavních kruhů. O úklid se tu bohužel nikdo nestaral a psí záchodky v podobě bedniček s pilinami zůstaly ve stejné podobě celé čtyři dny. Vůni takového místa si asi umíte představit. Zato výstavní hala byla plná diváků, kterých i díky doprovodným programům odedicence, agility, flyball a dalších přišlo nečekané množství na většinu dne.

Klára Wastiaux s polským ovčákem nížinným

Úspěch

S údivem jsem sečetla bilanci umístění deseti různých psů, které Klára a Thomas v Mexiku po čtyři dny vystavovali. Posuďte sami: 18x CAC, 14x CACIB, 9x BOB, splnil 8 titulů Šampionů Mexika, získali 4x titul Americko-karibský vítěz, 3 Světové vítěze, 1x titul Světový vítěz mladých, 4x Nejlepší veterán a 3x se umístili v Best in Group na bodovaném místě. Který úspěch považují za největší? Thomas určitě vítězství s fenou amerického stafordširského teriéra, kdy získal mezi 92 přihlášenými CAC, CACIB, BOB a ještě třetí místo v BIG u amerického rozhodčího Alwina Krause! Také res.

Jaké to bylo v Mexiku

Vítězné FCI skupiny X. – chrty

CACIB krátkosrsté čivavy mezi 107 konkurenty na světové výstavě u argentinského rozhodčího Enrique Filippiniho je nádherný. Vše najdete podrobně na stránkách www.toklaramas.com Jediným ryze českým účastníkem byl královský pudl bílý paní Markové Federico Fellini Marco Bohemia předvedený v sobotu a v neděli.

Zajímavosti

Jiný kraj, jiný mrav, říká se. V porovnání Evropy s Amerikou to z pohledu kynologa platí dvojnásob. Oproti katalogu se dostavila na soutěž jen zhruba polovina psů. Mnoha majitelům stačí, že je jejich

pes na takovou akci zapsán. Fakt, že psi z Ameriky vypadají naprosto jinak než jejich evropští kamarádi, je známou věcí. Předmětem diskuse je tedy pokaždé otázka, jak je možné do standardu FCI napsat americké jedince, kteří mu svým vzhledem neodpovídají. A to bez ohledu na vydatné úpravy srsti a vylepšení vlastně všeho, co na psovi změnit lze. Zdá se, že jde celosvětově o jakýsi kompromis. V Evropě se posuzuje podle standardu FCI, v Americe se akceptuje zdejší vzhled. Však i prezident FCI zvolil nejkrásnějším mladým jedincem světové výstavy bouviera v čistě americkém střihu. Ve výstavních kruzích se hodně posuzovalo podle toho, odkud ten který rozhodčí pocházel. Skutečností je, že na základě situace se silnou převahou amerických rozhodčích přijalo Generální zasedání FCI nové usnesení, na základě kterého musí být na další světové výstavě delegováni rozhodčí v poměru 75 % ze zemí FCI a 25 % z ostatních, což je Amerika a Anglie. Snad se pak podaří více prosazovat chovatelské záměry a vyhovět standardům FCI. Asi jen v Americe je možné, aby velmi úspěšný a čerstvě plnoletý juniorhandler z Mexika, který ještě letos soutěžil na Crufts a obsadil tu třetí místo, hned zápětí posuzoval juniorhandling na světové výstavě. Inu úspěšným jsou v těchto končinách dveře otevřené. Pohled z méně příjemné strany zažil Thomas ve výstavním kruhu. Pár zdejších handlerů mu několikrát záměrně hodilo přímo před vystaveného úspěšného psa voňavou odměnu. Odolal by váš pes sušeným jatýrkům? Tak bohužel vypadá nesportovní chování v praxi. Mezi poněkud neobvyklé zážitky

patřil i průběh finálových soutěží světové výstavy. Chyběl tu moderátor, na jaké jsme u nás zvyklí. Jen velmi sporadicky promluvil do mikrofonu jeden z pořadatelů. Američtí profesionálové věděli, kdy a kam mají nastoupit, ostatní měli víceméně smůlu. Výsledky neoznamoval nikdo, takže šlo o takřka utajenou soutěž. Jediným zdrojem informací se staly webové stránky www.fcimac.org.mx, které bohužel neobsahují ani kompletní výsledky finálových soutěží ze všech čtyř dní. Světové agentury převzaly jen údaje o vítězi Best in Show, kterým se stal bílý trpasličí pudl Ch. Smash JP Talk About Me z Japonska. Jeho úprava, bezchybné předvedení i fantastický pohyb uchvátily každého, kdo jej spatřil. Druhé místo obsadil anglický buldog Malfoy z Mexika a třetí mexický naháč Tizoc, který získal stejné místo i první den. Mimochodem Mexičané jsou na své národní plemeno nesmírně hrdí a první den výstavy se jich u rozhodčího z Kostariky Oscara Valverdeho sešlo 84. Naproti tomu byli přihlášení pouze 4 peruánští naháči. Výstava v Mexiku sice nepřekonala Buenos Aires,

BIG VII.: Anglický setr Stagedoor Rock It Man

BIS Junior: Flanderský bouvier Wise Choice Flashpoint Renegade

ale bylo zajímavé na ní být. Světová výstava FCI opustila minimálně na příštích 5 let americký kontinent. Než se do těchto končin vrátí, stihnou chovatelé odchovat dvě až tři generace nových šampionů a mnoho věcí se změní. Věřme, že to budou změny k dobrému pro nás i pro naše štěkající kamarády.

S poděkováním Kláře a Thomasovi za příjemné odpoledne s povídáním o Mexiku Libuše Brychtová